DRUŠTVENI INFORMATOR

Št. 219 ŠD Krašnja - Oktober 2017, cena 1,00 EUR

JESEN, KAKO ČUDOVITO BARVITA SI!

OPERATIVNE DROBTIN`CE

V zgodnjo jesen-o poznem poletju vzlic slabega vremena namreč težko govorimo-smo vstopili kar se tiče intervencij precej aktivno.

Že 16. 8. smo bili ob 17:33 obveščeni o požaru v naravi nad makadamom med Korenom in Vrhom nad Krašnjo. Ob prihodu smo ugotovili, da je lastnik gozda ob čiščenju in urejanju kuril gozdni odpad in mu je sicer nadzorovan ogenj na delu gozda ušel izpod nadzora. S pomočjo sosednjih društev, ki so nam priskočili na pomoč smo gozdni požar uspešno ukrotili in poskrbeli tudi za požarno stražo. Kljub temu so nas naslednje popoldne znova obvestili o dimu na tem področju vendar smo ob pregledu ugotovili, da je lastnik nadaljeval z nadzorovanim kurjenjem gozdnega odpada. Pogorišče smo zavarovali in omejili.

20. 8. smo bili ob 02:01 obveščeni o puščanju strehe na naslovu v Krašnji. Ob prihodu je bilo ugotovljeno, da je bila stavba zaradi adaptacije brez ostrešja in kritine in pokrita le s ponjavami. Slednje so se ob obilnem deževju tisto noč pobesile, v nastalih »žepih« se je nabrala večja količina vode. Voda se je postopoma odstranila, zasilno ostrešje pa se je dodatno podprlo in tako preprečilo dodatno zamakanje.

10. 9. smo se ob 21:00 odzvali na požarni alarm v skladišču Hofer na Prevojah. Pred nami so ekipe že pričele z gašenjem v notranjosti objekta. Pričelo smo z zračenjem objekta, nato pa sva se dva operativca v IDA-izolirnih dihalnih aparatih in ostali potrebni opremi z ostalimi pari gasilcev odpravila v iskalno-preiskovalno akcijo. Metodično in natančno je bilo potrebno preiskati izjemno veliko površino. Poškodovanih ni bilo, zato smo iskalno akcijo zaključili. Tokrat je k sreči šlo za dobro organizirano in izvedeno nenapovedano gasilsko vajo, v kateri smo se tako gasilci kot tudi zaposleni v skladišču lahko soočili s svojo odzivnostjo in pripravljenostjo na soočenje z morebitno resnično situacijo.

Za PGD Krašnja
Jure Jamšek

REGIJSKO GASILSKO TEKMOVANJE PIONIRJEV

V soboto 23.septembra so pionirji PGD Krašnja v Kamniku tekmovali na regijskem tekmovanju regije Ljubljana III. Tekmovalo se je v vaji z vedrovko, štafeto s prenosom vode in vajo razvrščanja. Z nekaj napakami so se uvrstili na 14. mesto. Fante bi pohvalil za redno udeležbo na vajah in dosežen rezultat. Za pomoč na vajah in tekmovanjih bi se še posebej zahvalil Mateju Barliču.

Z nekaj zamude pa vas še obveščam, da smo sodelovali tudi na občinskem tekmovanju, ki je potekalo 27. maja v Moravčah. Pionirji so osvojili 1.mesto, pionirke pa 3.mesto, za kar jim iskreno čestitam.

NA POMOČ !

Za PGD Krašnja
Franci Žavbi

GASILCI SMO...

V Krašnji že 90 let, na Slovenskem pa skoraj 150 let! 18. septembra 1869 je bila na pobudo viteza dr. Josipa Savinška v Metliki ustanovljena prva požarna bramba na Slovenskem. Danes prostovoljne gasilske vrste štejejo preko 150 000 članov. V društvu šteje vsak član, čeprav pa vsak res da-tako kot v življenju na sploh vsak ni za vsako delo. Na občnem zboru se periodično izvoli upravni odbor, ki je zadolžen za vodenje in upravljanje društva. Delovnih nalog odbora je precej, sploh v jubilejnih letih kot je letošnje. Zaradi bolj kot ne samostojnega financiranja večine dejavnosti je velik poudarek na ustreznem poslovanju društva, kar pa sploh v trenutnih časih ni vedno lahko. Kjer je volja, tam je pot, zato kljub temu, da je včasih potrebno nekaj več volje in truda društvo posluje uspešno in stabilno.

Glavna naloga društva, njegov osnovni namen je seveda reševanje in zaščita ljudi, živali, premoženja in narave. Ta del prevzemajo naši operativni člani. Operativni član je lahko vsak član, v starosti od 18 do 55 oziroma 63 let za moške. Opravljen mora imeti osnovni tečaj za gasilca, nadaljevalni tečaj za gasilca, izobraževanje pa lahko nadaljuje na najrazličnejših področjih in si s tem pridobi specialna znanja. Brez izobraževanja operativni gasilec tvega, da v danih situacijah ne bo uspel ukrepati pravilno in tako poskrbeti za svojo in varnost drugih. Vsako leto naše društvo skuša svoje člane čimbolj uspešno prijavljati na (precej zasedena) različna izobraževanja. Tudi z vajami, ki jih izvajamo bodisi sami, s pomočjo ostalih društev ali pa smo nanje povabljeni, se pridobi neprecenljive izkušnje in praktična znanja. K pridobivanju znanja sodijo tudi tekmovanja v gasilskih športnih disciplinah, o katerih vam poročamo.

Poleg tega se v društvu lotimo tudi najrazličnejših projektov in radi pristopimo k najrazličnejšim akcijam z vsakim, ki nas povabi. Tako smo letos zopet sodelovali s pobratenim PGD Gozd Martuljek pri tradicionalni gorski gasilki vaji, v sodelovanju s KUD Fran Maselj Podlimbarski smo prikazali delovanje stare brizgalne na ročni pogon, redno sodelujemo tudi s ŠD Krašnja pri izvedbi in varovanju različnih prireditev, kolikor je mogoče pa tudi z ostalimi deležniki od blizu in daleč.

Naša (vsaj predvidena) naslednja aktivnost je tradicionalni dan odprtih vrat ter sodelovanje pri vaji evakuacije POŠ in vrtca Krašnja. V kolikor imate možnost nas, lahko pridete pogledat 23.10. okvirno okrog 9.00 na športno igrišče v Krašnji. Poskrbeli bomo tudi za majhno sladko presenečenje.

Na koncu pa še povabilo v naše vrste. Pridružite se nam, saj se v naših vrstah dogaja res veliko. Če le imate nekaj volje in ste radi v dobri družbi dobrosrčnih in aktivnih, nas poiščite osebno na katerem od dogodkov, prek telefona (041 836425), maila (pgd.krasnja@gmail.com), facebook ali pa spletne strani in z veseljem vam odgovorimo na vsako vprašanje in preženemo zadnje pomisleke preden se nam pridružite.

PGD Krašnja

PISMI GOSPODA JOŽETA NOVAKA IZ VRHPOLJ PRI MORAVČAH

Ko sva se z urednikom Andrejem usedla za njegovo pisalno mizo, da dokončava delo za izdajo novega Informatorja, mi je izročil pismo, ki ga je na njegov naslov poslal gospod Jože Novak iz Vrhpolj pri Moravčah. Zaprosil je za letošnji dve številki našega časopisa, ki mu naj bi ga poslali po pošti in v pismo priložil tudi 10,00 EUR za stroške. Poslal pa nam je tudi prisrčne pozdrave.

Ker časopisa načeloma ne pošiljamo po pošti, sem se odločil, da počakamo še tretji izvod v tem letu, o čemer sem gospoda Jožeta obvestil po telefonu. Povedal sem mu, kako in kaj je z distribucijo Informatorja, pa mi je prijazno povedal, da je v 90. letu starosti in bi bilo kakorkoli drugače kot je možnost pošiljke po pošti, za njega zelo obremenilno. Kako drugače kot to, da sem se v drugi polovici meseca avgusta odpeljal na Vrhpolje z namenom, da ga obiščem in mu v imenu društva kar osebno ustrežem njegovi želji. S seboj sem odpeljal vse tri izvode letošnjega Informatorja in tudi še nekaj drugih, iz arhiva nekoliko starejših izvodov.

Kar hitro mi je uspelo poiskati njegovo stanovanje. Vrata mi je odprla gospa žena Angelca in mi pokaže, kam naj stopim, da pozdravim tudi njega.

Bil je zelo vesel in presenečen. Tudi sam sem bil zelo presenečen, ko sem spoznal, da se pogovarjam s človekom, polnim optimizma, širokim obzorjem znanja, z gospodom prijazne besede in še bi lahko našteval. Še posebno pa me je presenetil pogled na njegovo delovno mizo s pisalnim strojem, okoli katerega so bili kupi in kupčki najrazličnejše literature. Verjamem, da so bili med njimi številni, ki so bili napisani in objavljeni prav izpod peresa v njegovi roki. Da o tem, kako opazno skriva dolgost življenja, ne govorim. Trdno sem prepričan, da bo gospod Jože, skupaj z ženo preživel in doživel še veliko lepih trenutkov. In verjamem tudi to, da bo izpod njegovega peresa in s tipkovnice pisalnega stroja, zapisano še veliko, zelo veliko lepih besed in misli.

To društveno nalogo sem opravil z velikim zadovoljstvom in prav je, da njegovo zahvalo in pohvale za ustvarjalno delo lahko prenesem med vse naše ustvarjalce vsebin Informatorja, ki se trudimo, da z zapisanimi besedami in objavami fotografij ustvarjamo arhiv, ki ga bo nekoč zelo zanimivo pregledati.

Po dobrih dveh tednih od mojega obiska pri gospodu Jožetu pa je na društven naslov prispelo še eno njegovo pismo (prispevek,) ki ga objavljamo v celoti. Vsebina je izjemno zanimiva. Je pa tudi dokaz, kako odličen pisec in mislec je gospod Jože Novak, ki je nekoč v svojo beležko zapisal naslednje misli o zdravju.

Marjan Štrukelj

Objavljamo celotno vsebino pisma gospoda Jožeta Novaka in se mu ob tej priložnosti iskreno zahvaljujemo za pozornost.

Iz beležnice in foto, upokojenca, veterana 89 letnega Jožeta Novaka iz Vrhpolja 14 pri Moravčah, je nastal za bralce internega glasila ŠD Krašnja ta prispevek z naslednjo vsebino:

ZA SVOJE ZDRAVJE NAREDIMO LAHKO NAJVEČ SAMI!

Zdravju naj bi vsak dan namenili posebno pozornost. Lepo je, če je človek zdrav, ampak kaj pomeni biti zdrav?

Biti brez bolečin, brez vročine, brez telesnih težav. Zdravje ni samo odsotnost telesne bolezni, je tudi duševno in socialno blagostanje. Zdravje je tudi zdrav odnos med ljudmi in do ljudi. Zdravje je tudi odsotnost odvisnosti od alkohola, drog, nakupovanja, iger na srečo.

Zdrav človek je telesno zdrav, samostojno, osebnostno razvita oseba, ki dobro deluje kot samostojna celota in družbeno bitje.

Za svoje zdravje lahko največ naredimo sami. Izobražujemo se, skrbimo za svoje telo in dušo. Iščemo srečo in zadovoljstvo v majhnih stvareh. Trudimo se živeti v harmoniji s soljudmi in čim več v naravi. In ne zavidamo drugim sreče, ampak se trudimo, da tudi naše življenje postane otrok sreče in zdravja. Vzemimo si čas zase, za družino, za ljudi okoli sebe. Ta svet se nam bo zdel naenkrat lepši, svetlejši in mi se bomo počutili, če ne zdrave, pa vsekakor bolj zdrave.

Za konec: Veliko sreče, zdravja, zadovoljstva, medsebojnega prijateljstva ter prijetnih trenutkov ob branju tega mojega prvega prispevka, drage bralke in bralci, v letošnji jeseni, ki prihaja med nas, Vam želita in Vas pozdravljata zakonca, upokojenca in člana vojnih invalidov Domžale.

Jože bo 23. februarja 2018 praznoval okroglih 90 let. Človek bi mislil, da se je matičar zmotil pri vpisu rojstne letnice. Je namreč bistre glave, delaven pri pisanju prispevkov za lokalne in druge časopise že nad petdeset let, obiskuje spominske svečanosti, se udeležuje, občasno izletov z raznimi društvi v katerih je član in pomaga soprogi Angelci pri gospodinjstvu.

Zlahka bi rekel, da skriva kako desetletje manj, kot jih uradno ima.

In volja Jožeta do življenja? Ta najde pravo pot in recept z 79 letno ženo Angelco, ki sta v zakonu že 48 let srečna in delno pri zdravju.

Izpod peresa in pisalnega stroja Jožeta Novaka.

Ps: Tudi fotografiji sta avtorsko delo gospe Angelce in gospoda Jožeta. Original pismo in fotografije so shranjene v arhivu ŠD Krašnja.

SREČANJE STAREJŠIH IN BOLNIH V ŽUPNIJI SV. TOMAŽA V KRAŠNJI

Na nedeljo svetniških kandidatov so se v cerkvi svetega Tomaža v Krašnji pri drugi sveti maši poleg ostalih vernikov zbrali še starejši in bolni. Odzvali so se povabilu ŽPS , da bi skupaj z ostalim občestvom obhajali sveto mašo v zahvalo za dneve, ki jih preživljajo na jesen življenja. Čeravno niso vedno najlepši, vsaj kar se zdravja tiče, so lepi, saj jih obkrožajo sorodniki in znanci in ne na zadnje se enkrat letno zberejo najprej pri daritvenem oltarju in nato še v župnišču pri pogostitvi in sproščenem pogovoru. Tokrat je sveto mašo ob somaševanju domačega župnika Antona Potokarja daroval Marko Košnik SDB iz Rakovnika. V svojem nagovoru se je najprej dotaknil vremena in dejal, da kar se je začela šola, je slabo vreme. Le zakaj? Potem je namenil kar nekaj besed bolnim in starejšim z mislimi na svojega očeta, ki zaradi starosti ne more več hoditi v cerkev, kar ga sila žalosti. In nato te izkušnje, ki jih prejema v svoji družini, prenesel zbranim.

Mnogi starejši in bolni vedo, kako je, ko si odmaknjen od občestva, ko nimaš več možnosti pogovora z Bogom, a se ob tem zavedaš, da je molitev tista, ki te ohranja. Kajti človek je duhovno bitje in Jezus želi biti med nami prisoten, a ne le med nami, temveč z vsakim izmed nas. Berilo in evangelij nam tokrat govorita o človeku, ki ne zna odpuščati in takšen lahko zboli tako ali drugače. Zato Jezus odgovarja, da je treba odpustiti ne sedem krat, ampak sedemdesetkrat sedemkrat, torej vedno. Kajti pri sveti maši spoznam, da sem neskončno vreden in ljubljen od Boga, zato bom podoben nebeškemu očetu, ki vedno odpušča. Med nagovorom je ponovil znan stavek papeža Frančiška mladim: Spravite se is svojega kavča, kajti mladi so brez volje z velikimi notranjimi psihičnimi problemi, veliko bolj kot starejši in bolni, je še poudaril. Med sveto mašo so starejši in bolni prijeli še bolniško maziljenje in po sveti maši bili deležni še okrepčila v župnišču. Na koncu svete maše se je župnik Anton Potokar zahvalil članom ŽPS za pripravo srečanja in gospodinjam za pogostitev. In da so se na druženju res lepo imeli, so poskrbeli še cerkveni pevci, ki so peli že med sveto mašo v, župnišču so jim zapeli še kakšno domačo, da je bilo vzdušje še bolj veselo. Kakor je že v navadi, so tudi tokrat prejeli za spomin na srečanje knjižico in sicer, kakor je dejal župnik letos ob 100. obletnici prikazovanj v Fatimi, eno izmed del, ki govori o prikazovanjih, da boste kaj lepega prebrali, je še dejal. Sicer je vsakemu posebej v knjižico napisal še posvetilo, ki je skupaj z knjižico lep spomin na srečanje, vsaj do prihodnjega srečanja.

Drago Juteršek

KRAŠNJANI S POSEBNIM ROMARSKIM STATUSOM

Nekaj utrinkov iz romanja Krašnjanov v Borje pri Mlinšah v nedeljo 23. julija 2017, na dan farnih svetnikov, kjer smo bili deležni toplega sprejema gospe Katarine in njenih staršev. Krašnjani smo imeli poseben status. Čakala nas je polno obložena miza, tako da smo bili poleg duhovne, deležni tudi posvetne hrane.

Tomaž Andrejka

Borje

KAKO SMO NA REFERENDUMU V KRAJEVNI SKUPNOSTI KRAŠNJA GLASOVALI O ZAKONU O DRUGEM TIRU?

V nedeljo, 24. septembra je tudi v KS Krašnja potekal referendum o Zakonu o drugem tiru. Na volišču v OŠ Krašnja je od 641 volilnih upravičencev glas oddalo 146 volivcev oz. 22,8 %. Zakon je podprlo 73 volivcev oz. 50%, proti Zakonu pa je glasovalo enako število volivcev, torej 73 ali 50 %.

Vir podatkov: Volilni odbor

Marjan Štrukelj

ZA NAMI JE ZELO DELAVEN MESEC SEPTEMBER

- Srečanje pevcev ljudskih pesmi
- Sprehod skozi zgodovino Krašnje (Vikend odprtih vrat)
- Komemoracija na Navju
- Odprtje razstave: DOMOVINA, MOJA DOLINA, MATI
- Literarni večer (Fran Maselj Podlimbarski)
- Izid knjižice Ob 100-letnici smrti Frana Maslja Podlimbarskega

Letos je bilo v Krašnji že štirinajstič srečanje pevcev ljudskih pesmi ***Na vasi je lepo, ko na kanalu pod lipo zapojo***. Tudi tokrat so se srečali stari znanci, mnogi med njimi so postali tudi prijatelji. Zato za njih ni v Krašnji samo pevski nastop, ampak druženje, klepet in dogovori za nove skupne nastope. Pridejo namreč z vseh koncev Slovenije, iz Bele Krajine, Štajerske, Prekmurja, Kozjanskega, Gorenjske, Dolenjske in osrednje Slovenije. Tudi tokrat so zaigrali tamburaši in zapele pevke iz KD Božo Račič Adlešiči, Prešmentani faloti iz Stoperc, Filovske pevke iz Filovec, Ljudske pevke iz Ponikve pri Žalcu, pevci Kvarteta Zvon s Turjaka, Prijatelji 6 še iz Šešč pri Preboldu, pevci iz Blagovice, Ani in Francka z Zgornjega Brnika in Spodnje Bele, na harmoniko pa je zaigral Žan Novak. Najprej so zapeli nekaj pesmi na kanalu pod lipo, potem pa smo morali prireditev nadaljevati v gasilskem domu. Prav prvo soboto v septembru pogosto dežuje. Dež pa ni zmotil prijetnega vzdušja med nastopi in kasneje na družabnem srečanju. Z vsebino zapetih pesmi smo se v KUD Fran Maselj Podlimbarski začeli spominjati 100-letnice smrti pisatelja, po katerem ima društvo ime. Prireditev je povezovala Ksenija Capuder, za ozvočenje pa je skrbel Roman Podmiljšak. Predsednica KS Krašnja Urška Kos je vse pevske skupine povabila na petnajsto srečanje. Nekateri pevci so prišli v Krašnjo že prej, da smo odšli v Spodnje Loke pred rojstno hišo Frana Maslja Podlimbarskega. Tam so izvedeli nekaj o delu in življenju pisatelja, zapeli pa so tudi pesem V dolinci prijetni. Odpeljali smo se na Limbarsko goro, jim od tam pokazali našo in Moravško dolino. Zelo so bili navdušeni nad pokrajino in urejenostjo vasi. Kar nekaj časa smo se zadržali na gori in si ogledali cerkev, potem pa v gostilni zapeli kar nekaj pesmi. S pesmijo smo voščili tudi gospe Francki za njen bližnji rojstni dan.

Tamburaši in pevke iz Adlešič

Pevci PRIJATELJI 6 ŠE iz Šešč pri Preboldu
Fotografije: Milena Bradač

Sprehoda skozi zgodovino Krašnje se je v nedeljo, 3. septembra udeležilo precej ljudi. Tudi tokrat smo začeli sprehod pod Bučetovim kozolcem in nadaljevali pot po nekdanji »cesarski ali dunajski« cesti. Ustavljali smo se pri hišah, v katerih so bile včasih obrtne delavnice, gostilne, trgovine, mitnica. Vodili sta nas Lucija in Brina, odlomka iz časopisa in knjige sta prebrala Miša in Gabrijel, na dvoriščih so zapeli pevci ljudskih pesmi in prizore, vsebinsko primerni hiši, zaigrali člani našega društva. Pokukali smo tudi v muzejsko zbirko v Pavletovi hiši. Gospodinje iz hiš, kjer smo se ustavili, so nam postregle s pijačo in sladkimi dobrotami. Daljši postanek je bil pri Matožet, kjer so naše preužitkarice pletle, domačija pa je imela tudi dan odprtih vrat. Minka nam je postregla s pogačo cesarja Franca Jožefa, pa tudi »ta kratkega« ni manjkalo. Kar težko so nas čakali gasilci s staro brizgalno, da nam pokažejo, kako so včasih gasili. Bilo je prijetno nedeljsko popoldne, v katerem je sodelovalo veliko članov KUD Fran Maselj Podlimbarski in Gasilskega društva. Hvala vam!

En kovač konja kuje...

P'r Matožet

P'r Žohari

Preužitkarici in pevci ljudskih pesmi

P'r Šuštari

Na kanal'

P'r Pavlet

P'r Juret

P'r potok

Pri potoku je čas za vaške novice

Stara brizgalna je bila vsem v zabavo

Brina in Lucija sta bili ob koncu dobre volje

Fotografije: Drago Juteršek

Komemoracija na Navju. 19. septembra je minilo 100 let od smrti Frana Maslja Podlimbarskega. Umrl je v pregnanstvu v Pulkavi. Na Navje so ga pripeljali 22. junija 1922. Večkrat smo že prižgali svečke na njegovem grobu in tudi ob stoti obletnici smrti smo odšli k njegovemu grobu. Komemoracije so se udeležili župan občine Lukovica, Matej Kotnik, direktor občinske uprave, Stojan Majdič, višja svetovalka za družbene in društvene dejavnosti, Mojca Cerar, predsednica sveta KS Krašnja, Urška Kos, podpredsednik Slovenske matice, prof. Janez Stergar, poznavalec Masljevega pisanja, mag. Ivan Volčič, pranečak Vinko Maselj z vnuki in še nekateri. Prižgali smo več svečk v barvah slovenske zastave, Matej Kotnik je položil venec, pevci ljudskih pesmi iz Krašnje so zapeli himno in še nekaj pesmi, o pisatelju in njegovem delu pa sta brala Brigita Rožič in Gabrijel Gales. O pisatelju sta spregovorila tudi Matej Kotnik in Janez Stergar.

Matej Kotnik polaga venec

Brigita in Gabrijel

Vinko Maselj z vnuki

Po komemoraciji (manjka Stojan Majdič)

Fotografije: Stojan Majdič

Odprtje razstave DOMOVINA, MOJA DOLINA, MATI je bilo pred literarnim večerom, ki je bil namenjen Franu Maslju Podlimbarskemu. Razstavljenih je bilo 23 likovnih del, ki so jih naslikali slikarji iz likovnih društev in sekcij, ki delujejo v okviru JSLD, območne izpostave Domžale:

Likovno društvo »Senožeti« Radomlje, Likovno društvo Mengeš, Likovna sekcija Domžale, Likovna sekcija DU Lukovica, Univerza za tretje življenjsko obdobje-LIPA Domžale, Likovna skupina KUD Fran Maselj Podlimbarski Krašnja in Mimi Šegina. Svoja likovna dela so razstavljali tudi učenci 3., 4. in 5. razreda Podružnične šola Krašnja. Slikali so po Masljevih črticah Sinica in Stričevi darovi. Kulturni program v tem delu večera sta izvedla Miha Kralj, ki je igral na kitaro in Folklorna skupina Lukovica, ki je zaplesala splet gorenjskih ljudskih plesov.

Miha Kralj med nastopom

Folklorna skupin Lukovica

Literarni večer sta vodila Ksenija Capuder in Gabrijel Gales. Z diapozitivi sta predstavila delo in življenje pisatelja. Spomnili smo se gledališke predstave Potresna povest, ki smo jo po pisateljevi povesti zaigrali pred dvajsetimi leti. Irena in Jože Pustotnik sta prebrala delček zgodbe o Gabrovčanih, tako je Fran Maselj poimenoval Krašnjo. Pevci ljudskih pesmi iz Krašnje so zapeli domovinske pesmi, tudi Miha je še zaigral na kitaro. Na literarnem večeru so bili tudi gostje, ki so v svojih govorih poudarili Masljevo ljubezen do domovine. Predsednik Slovenske matice, prof. dr. Milček Komelj je poudaril povezanost Slovenske matice s Podlimbarskim. Zaradi romana Gospodin Franjo, ki je prikazoval avstro-ogrsko okupacijo Bosne in je izšel pri Slovenski matici, je bila Matica razpuščena, zaplenjeno je bilo tudi vse njeno premože Podlimbarskega so izgnali v Pulkavo, mu odvzeli vse čine in za nekaj časa tudi pokojnino. Mag. Ivan Vogrič je v nagovoru poudaril Masljevo domoljubje in njegov odnos do takratne oblasti. Koordinator JSKD, območne izpostave Domžale, Matej Primož, je poudaril, da smo znali v literarnem večeru združiti in prikazati vse dejavnosti ljubiteljske kulture. Dejal je tudi, da je izvedel mnogo o Podlimbarskem in da bo zdaj o njem raziskoval naprej sam. Župan Matej Kotnik je zaključil večer z besedami, da smo lahko ponosni, da je v naši dolini živel Fran Maselj Podlimbarski.

Po literarnem večeru je bilo v šolskih prostorih še prijetno druženje.

Pred začetkom kulturnega programa

Pevci ljudskih pesmi

Prof.dr. Milček Komelj

mag. Ivan Vogrič

Matej Primožič, kordinator JSKD, Domžale

Župan Matej Kotnik

Fotografije: Milena Bradač

Vsi prisotni so dobili po literarnem večeru knjižico, ki je izšla tistega dne.

Vsem, ki so kakorkoli pomagali pri prireditvah, nastopajočim, ženskam, ki so spekle slaščice in poskrbele za prijazno pogostitev, Gostinskemu podjetju Trojane, Gasilskemu društvu Krašnja in Občini Lukovica iskrena hvala.

Vera Beguš

KUD
Fran Maselj Podlimbarski Krašnja

PRVI ŠOLSKI DAN

S 1. septembrom je PŠ Krašnja spet odprla vrata radovednim in živahnim šolarjem. Z mešanimi občutki so se posedli v šolske klopi. Nekateri so se veselili vsakodnevnih pogovorov in igre s sošolci, drugi so prišli bolj zadržano, saj so vedeli, da šola prinaša tudi delo in obveznosti.

V tem šolskem letu se nam je pridružilo 8 prvošolk in prvošolcev, ki so svoj prvi šolski dan začeli z ogledom lutkovne predstave v Kulturnem domu Lukovica, kasneje pa so jih v šolski avli s pesmijo sprejeli starejši učenci in učenke PŠ Krašnja.

Učiteljice vsem šolarjem in šolarkam želimo mirno, radostno in uspehov polno šolsko leto!

Katarina Bergant
Foto: Jožica Založnik

TEDEN OTROKA NA PŠ KRAŠNJA

V prvem tednu oktobra vzgojitelji za kratek čas zamižimo na eno oko in bolj upoštevamo želje otrok kot sicer, saj je ta čas proglašen za teden otroka. Na šoli jih "pocrkljamo" s podaljšanim odmorom, z ogledom risanke ali filma ...

Letos smo si Krašnjani v tednu otroka ogledali tudi lutkovno predstavo, izdelovali lutke in sami uprizorili svoje predstave.

V sredo, 4. oktobra, smo se odpravili po poti pohoda za krof. Ker se vreme ni držalo vremenske napovedi, smo se kar s kapucami na glavah povzpeli do Krajnega Brda. Tam smo si malo odpočili in se osvežili s požirkom vode, nato pa nadaljevali pot. Kmalu smo zavili v gozd. Pot skozi gozd je zanimivejši del našega pohoda, saj lahko hodimo bolj sproščeno, iščemo jesenske plodove in lepe kamne, se igramo in opazujemo naravo. Našo pozornost so pritegnili močeradi, ki jih je bilo tistega dne res veliko.

Med potjo smo se posladkali s trojanskimi krofi, ki nam jih je podarilo Športno društvo Krašnja, za kar se gospodu Štruklju najlepše zahvaljujemo.

Del četrtkovega dopoldneva smo preživeli v igralnicah vrtca Medo v Krašnji. Srečanj z mlajšimi otroki se veselimo, saj so mnogi naši sorodniki in sosedje, zanimive pa so tudi njihove igrače.

Lepo je biti otrok, če živiš v prijaznem in spodbudnem okolju. Lepo je biti otrok, če si ljubljen in zaželen. Zato vsem otrokom želim lep in miren vsakdan, ne samo v tednu otroka, ampak vse leto.

Katarina Bergant
Foto: K. Bergant, J. Založnik

TEDEN OTROKA V VRTCU MEDO V KRAŠNJI

Teden otroka je v našem vrtcu zelo pomemben čas, saj temelji na obeleževanju Svetovnega dneva otroka, ki ga je leta 1956 priznala Generalna skupščina Združenih narodov. Praznujemo ga vedno prvi teden v oktobru.

V ponedeljek, ki je bil naš prvi dan v tednu otroka, smo se udeležili Pohoda za krof. Jaslična skupina Lunice so se sprehodili ob Ciclju, Zvezdice in skupine 3–4 let iz Prevoj so odšli na Cicelj, Sončki in skupine 4–6 iz Prevoj pa so se z avtobusom odpeljali do Krajnega Brda. Od tam so otroci po gozdnih poteh preko Konja prispeli na šolsko igrišče v Krašnji. Otroci so brez težav hodili, opazovali naravo, predvsem gobe. Na šolskem igrišču so vse skupine pričakali slastni krofi. Krofi so bili zelo dobri, otroci pa so uživali v skupnem druženju.

V torek so si otroci ogledali lutkovni abonma Mini teatra: Vsi skupaj, vsi tukaj. Igra je bila zelo razgibana in zanimiva, tako da je otroke zelo pritegnila. Ostalo nam je še dosti časa, zato smo zaradi lepega vremena naredili še krajši izlet v naravo.

V sredo nam je zagodlo vreme. Namesto, da bi poligon naredili zunaj, smo ga pripravili v telovadnici. Na poligonu so otroci zelo uživali. Prvi poligon so postavile Lunice, nato so poligon postavile Zvezdice, zadnji pa so se zvrstili Sončki. Otroci so bili sproščeni, uživali so v gibanju, se zabavali in družili.

V četrtek smo se družili s šolo. Šolski otroci so obiskali naše igralnice. Vrtčevski otroci so bili navdušeni. Srečali so svoje bratce in sestrice in tudi otroke, ki so bili prejšnje leto v skupini Sončki. Skupaj so se igrali z lego kockam, železnico in drugimi igračami. Šolarji so prehajali iz igralnice v igralnico in obiskovali otroke. Ker smo vedeli, da bo na-

slednji dan deževen, smo ostanek dopoldneva izkoristili za sprehod v naravo. Na travniku ob Radomlji smo Sončki razprli veliko mavrično padalo in se igrali različne igre.

V petek nas je pričakalo deževno megleno jutro, zato smo spet spremenili naš načrt. Namesto da bi šli na pohod, smo strokovne delavke za otroke zaigrale lutkovno igrico Ovca in bela čokolada. Otrokom je bila igrica všeč. Sonce se nam je prikazalo okoli 10.30 ure, zato smo lahko izkoristili dan še za kratek sprehod.

Kljub spremenljivemu vremenu smo v vrtcu vseeno poskrbeli za pester in zanimiv program v tednu otroka.

Meta Adamič Bahl

ORIENTACIJSKI POHOD PO OPISANI POTI

ŠKODA, DA NEKATERI PO DOLGEM ČASU DEŽEVNEGA VREMENA NISTE IZKORISTILI NEDELJSKEGA POPOLDNEVA, KO JE POSIJALO TUDI SONCE.

Športno društvo Krašnja je v nedeljo, 17. septembra, z organizacijo ORIENTACIJSKEGA POHODA PO OPISANI POTI, nadaljevalo dolgoletno tradicijo, ki ima vsaj dva večja pomena. Fizična in miselna aktivnost v naravi in druženje, primerno za prav vse generacije v naši lokalni skupnosti in seveda tudi za člane vseh naših društev in organizacij.

Ker je že nekaj predhodnih dni skoraj vedno deževalo, je bila organizacija prireditve na omenjeni dan vprašljiva, a smo kljub temu verjeli vremenski napovedi, da bo to nedeljsko popoldne nekoliko prijetnejše, kar se je tudi zgodilo.

Enako sva temu verjela tudi z Robijem, ko sva se ta dan v zgodnjem dopoldnevu odpravila pripraviti 4,3 km dolgo traso poti in jo opremila z markacijami in tudi z vsemi tehničnimi pripomočki, ki so kasneje, med časom pohoda služili za reševanje ne preveč težkih nalog. Z delom sva pričela še v dokaj kislem vremenu. V okolici Golovca, kjer je potekal del pohodne trase, pa nama je nekoliko skupaj z dežjem ponagajala tudi kar gosta megla. Bolj sva se bližala cilju pohoda pri Baru pod lipo, boljše volje sva bila, kajti na nebu je bilo že opaziti, da so se začeli oblaki trgati in, da bo od 13. 30 ure dalje, ko naj bi se na pot podali prvi pohodniki, vreme temu tudi bistveno primernejše. Do takrat pa nama je ostalo ravno toliko časa, da sva v miru zaužila nedeljsko kosilo.

Prvi so naš društveni trud, ne da bi se zbali slabega vremena, svojo udeležbo v Baru pod lipo potrdili: Mija, Bojan, Franja in Tadej in otroci Jaka, Anka in Miha. Po tem pa so še nekateri, do 16. ure prihajali »po kapljicah.« Okoli 15. ure pa smo na startu pozdravili tudi naše povabljence iz Regionalne TV ETV iz Kisovca, z glavnim in odgovornim urednikom Igorjem Goštetom na čelu. Logično je bilo, da smo jim posodili »domače spremstvo.« Pri reševanju nalog jim je pomagal podpredsednik ŠD Jernej Tič. Zelo, zelo uspešno!

Ko so bile prijave zaključene, smo ugotovili, da se je na pot orientacije podalo 9 ekip oz. 33 posameznikov. Vsekakor manj, kot smo pričakovali.

Vse ekipe so v pisni obliki prejele posamezne naloge, ki jih je bilo potrebno reševati z iskanjem predmetov, z odgovori na skrita in tudi

Bar pod Lipo

samo zapisana vprašanja,….. nujno pa je bilo hoditi le po označeni trasi poti. Vprašanj oz. nalog je bil 31, za kar je bilo maksimalno možno prejeti 45 točk.

Kasneje se je izkazalo, da so se prav vsi izjemno potrudili, saj so uspeli pravilno odgovoriti na toliko vprašanj in nalog, kar je zadostovalo za osvojitev od 40 – maksimalnih 45 točk. Prav vsi udeleženci pa smo se zavedali, da to počnemo brez tekmovalnega naboja in vsekakor bolj kot to, le zaradi prijetnega druženja in sprostitve v naravi. Našim gostom pa smo se želeli na ta način tudi zahvaliti za dolgoletno sodelovanje in številne bonitete, ki so nam bile v preteklosti v zelo veliko organizacijsko pomoč.

Kaj vse so morali za vpise odgovorov vedeti pohodniki? Naj jih naštejem le nekaj.

Kje je sedež TV ETV, na otroškem igrišču so morali poiskati lopatico, s katero se igrajo otroci, z ogledom notranjosti vitrine PGD Krašnja, pri trgovini, so morali ugotoviti, koliko brizgalen na ročni pogon je v njej, niso smeli spregledati namestitve defibrilatorja na pročelju Gasilskega doma,…… Kako bolj strokovno imenujemo zobno plombo, pa žensko ime,…. Vedeti so morali tudi, katere tri dobrine so v gospodarskem smislu zelo pomembne in nam jih nudi vzreja ovac,…. Iz nekaj fotografij so morali prepoznati predstavi Dan oddiha in Ubežnik, pa fotografijo Tine Trstenjak in karikaturo Igorja Gošteta.

Napisati so morali tudi tri jedi ali pijače oz. oboje skupaj, ko so za to uporabljene borovnice, našteti so morali tudi pet užitnih gob,……. Z malo truda so bili tudi seznanjeni, kako je bilo ime Golovčevemu kužku. Pohodniki so morali prepoznali Budnarjevo domačijo in vedeti, v kateri vasi stoji ta hiša z muzejsko zbirko. Našteti so morali tudi imena treh društev in dveh organizacij, ki delujejo v naši KS. Če so pravilno odgovorili na vprašanje, so se seznanili tudi s tem, da ima vas Krašnja več kot 350 prebivalcev. Med skritimi miniaturnimi predmeti v gozdu pa so morali poiskati prašička in majhen tovornjak. Kot že povedano. Prav vsi so se izjemno potrudili. Za katerega od pravilnih odgovorov morda tudi s pomočjo strička Googla, kar pa vsekakor ni bilo kaznovano. Prav je, da se prav vsi, odrasli in otroci znamo znajti, ko nastane takšen ali drugačen problem.

Ko so bile vse ekipe na cilju pohoda in, ko smo pozorno pregledali vse rešitve in ugotovili števila točk, se je izkazalo, da bosta o prevzemu nagradne cule odločali dve ekipi, ki sta bili stoodstotno uspešni. To sta bili ekipi: Mojce, Darkota in Brine Tič ter ekipa Simone, Eve in Zale Pervinšek ter Simonine sestre Mateje Hočevar. Prav slednji ekipi se je z žrebom nasmehnila sreča in nagrajena je bila z bogato nagradno culo. Vsi ostali udeleženci pa so bili nagrajeni s posebnimi mesnimi medaljami v obliki dimljenih domačih klobas. Organizatorji pa smo pohodno culo izročili tudi gostom iz TV ETV Kisovec.

Za zaključek tega prispevka sem se dolžan zahvaliti prav vsem udeležencem pohoda, Baru pod lipo, Lojzki in Dušanu Klopčič, Roku Kotniku in nekaterim iz društva, ki smo si predvsem z namenom prijetnega druženja v naši KS vzeli čas za pripravo in izvedbo tega prijetnega, razvedrilnega dogodka.

Marjan Štrukelj

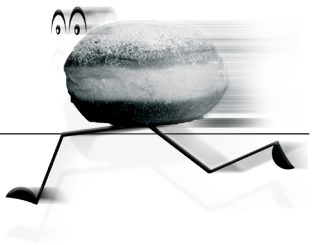
Mesarstvo

Robert Dobravec s.p.
Dunajska cesta 28
1225 Lukovica

Gsm.: 051/268-415

DELOVNI ČAS: Pon.-ZAPRTO, Tor.-Čet.:8.00-16.00, Pet.:8.00-17, Sob.:8.00-13.00

32. TEK IN 24. POHOD ZA KROF TER 6. KROFKOV TEK

PRIJETNO VREME NA PRVO OKTOBRSKO NEDELJO JE K HOJI IN TEKU PRIVABILA VEČ KOT 150 AKTIVNIH UDELEŽENCEV IN TUDI KAR VELIKO ŠTEVILO GLEDALCEV.

Tek za krof v Krašnji, ki ga pod pokroviteljstvom GP Trojane organizira Športno društvo Krašnja, je skoraj zagotovo ena od tistih množično športno rekreativnih prireditev v Sloveniji, ki se ponaša z najdaljšo organizacijsko tradicijo. Dolgoletno tradicijo ima že tudi Pohod za krog, ki smo ga kot dopolnilo k teku dodali osem let kasneje. Posebno prijetna poživitev pa je tudi tek najmlajših, ki smo ga poimenovali kar »Krofkov tek« in je v nedeljo, 1. oktobra bil zopet nekaj posebnega, predvsem pa dogodek, ki se ga bodo številni otroci in tudi starši radi spominjali.

Organizacija prireditve je precej zahtevna, saj je že pred njo potrebno urediti veliko administrativnih in zakonskih zadev. Tudi stroškovno ni najbolj poceni, zato je ŠD Krašnja iz leta v leto še toliko bolj hvaležno vsem, ki nam pomagajo v obliki delovnih, materialnih, tehničnih in ostalih pomoči. To so vsekakor GP Trojane, AK Domžale, ZD Domžale, Regionalna TV ETV kot medijski pokrovitelj, Krajevna skupnost Krašnja, Športna Unija Slovenije, Občina Lukovica. Pizzerija Olivia iz Trzina in tudi številni člani ŠD, PGD in KUD-a Fran Maselj – Podlimbarski Krašnja, gostinski lokal Bar pod lipo, Župnija Krašnja ter tukajšnja OŠ in Vrtec. Za sodelovanje in pomoč pa je društvo zelo hvaležno tudi nekaterim krajanom in domačijam ob trasi pohoda in teka, ki radi priskočijo na pomoč.

To leto je bil zaradi izjemno lepega vremena, trud nas organizatorjev ter okoli 150 aktivnih udeležencev pa tudi velikega števila gledalcev, poplačan. Številni udeleženci, ki so se iz pohoda ali teka vračali na cilj, so izrazili veliko zadovoljstvo za vse, kar so na prireditvi doživeli. K temu pa je zagotovo pripomogla tudi prečudovita kulisa narave, ki v svoji podobi ne skriva, da je tu čas barvite jeseni.

Ko je še zadnji udeleženec teka prečkal ciljno črto na igrišču pri OŠ, je do trenutka razglasitve rezultatov in podelitve športnih in ostalih nagrad, napočil čas za druženje in sladkanje s trojanskimi krofi in za osvežitev z napitki, za kar so priskrbeli v gostinskem lokalu. Marsikdo pa si je delček časa vzel tudi za klepet z osrednjim gostom, še pred nekaj leti izjemnim športnikom – rokometašem Urošem Šerbcem, sedaj pomočnikom glavnega trenerja naše reprezentance Veselina Vujovića, ki se je po dvanajstih letih ponovno z veseljem odzval povabilu organizatorjev. Bil je štarter obeh tekov in kasneje skupaj s predsednico KS Krašnja gospo Uršo Kos in podpredsednikom ŠD Krašnja Jernejem Tičem tudi podeljevalec športnih odličij.

Sledilo je še zadnje prireditveno dejanje – razglasitev rezultatov in podelitev medalj in pokalov ter dveh zahvalnih daril.

Prejemniki medalj po posameznih starostnih kategorijah so postali:

Deklice letnik 2004 in mlajše:

1. mesto	ZOJA PER	AK DOMŽALE	0,09:27
2. mesto	MARISA BUDIMLIČ	ŠD KRAŠNJA	0,10:08
3. mesto	IZA TIČ	ŠD KRAŠNJA	0,10:36

Dečki letnik 2004 in mlajši:

1. mesto	VITAN GOGIČ	ŠD KRAŠNJA	0,13:03
2. mesto	ALJAŽ ČEBULJ	ŠD KRAŠNJA	0,13:16
3. mesto	ŽAN NOVAK	ŠD KRAŠNJA	0,15:23

Deklice letnik 2002 in 2003:

1. mesto	MAJA PER	AK DOMŽALE	0,07:23
2. mesto	LEA ČEBIN	RAVENSKA VAS	0,08:22

Dečki letnik 2004 in mlajši:

Ni bilo nastopajočih.

V najmlajših kategorijah je bila proga dolga 2000 m.

Članice do 20 let:

1. mesto	NINA PAVLIČ HREN	AK DOMŽALE	0,42:06

Članice od 20 do 30 let:

Ni bilo nastopajočih.

LIPA
Janez Hribar, s.p.
Pelechova 18
1235 Radomlje
Tel.: +386 01 7227 457
+386 051 357 700
e-mail: janez.hribar@siol.net
papirnica • fotokopiranje • okvirjanje • servis in prodaja fotokopirnih strojev

GOSTILNA PRI BEVCU
Dušan JEMEC s.p.
Stari trg 10
1225 Lukovica
Tel.: 01/ 7235 146
GSM: 041/ 532 483
Odprto od ponedeljka do sobote
od 9. do 22. ure
nedelja od 8. do 14. ure
sreda zaprto

Olivia TRZIN
etv

Članice od 30 do 40 let:

1. mesto	BARBARA MOČNIK	KAMNIK	0,51:32
2. mesto	ŠPELA POSAR	LJUBLJANA	0,52:23

Članice od 40 do 50 let:

Ni bilo nastopajočih.

Članice od 50 do 60 let:

1. mesto	JELKA PODKORITNIK	LJ. TEKAČI	0,56:22
2. mesto	IRENA HORVAT	LJUBLJANA	0,56:42

Članice nad 60 let:

Ni bilo nastopajočih.

Članice so tekle na 8500 m dolgi progi.

Člani do 20 let:

1. mesto	NEJC PAVŠE	AK DOMŽALE	0,49:53

Člani od 20 do 30 let:

1. mesto	ŽIGA BOKAL	ŠD TRIMOS	0,53:59

Člani od 30 do 40 let:

1. mesto	DUŠAN GLOBOČNIK	MESNINE SOUD	0,35:04
2. mesto	ALEŠ MEŽNARIČ	ŠD KRAŠNJA	0,38:26
3. mesto	ROBERT MATIJEVIČ	ŠD KRAŠNJA11	0,39:52

Člani od 40 do 50 let:

1. mesto	**MIRAN CVET**	**KGT PAPEŽ**	**0,30:16**
2. mesto	DAMJAN OSOLNIK	KD LPP	0,37:21
3. mesto	PRIMOŽ KOVIČ	HRAST DOB	0,38:03

Člani nad 60 let

1. mesto	MILIVOJ PAPIČ	LJUBLJANA	0,40:00
2. mesto	FRANC KODER	AGP KRANJ	0,40:23
3. mesto	ŠTEFAN LEŠNIK	LJUBLJANA	0,40:56

Članice so tekle na 8500 m dolgi progi.

Poleg medalj smo organizatorji podelili tudi pet pokalov, ki so jih prejeli:

ABSOLUTNA ZMAGOVALCA 32. TEKA ZA KROF:	***NINA PAVLIČ HREN in MIRAN CVET***
NAJSTAREJŠA UDELEŽENKA:	***JELKA PODKORITNIK***
NAJSTAREJŠI UDELEŽENEC:	***ŠTEFAN LEŠNIK***
NAJMNOŽIČNEJŠA EKIPA:	***ŠD KRAŠNJA (16 udeležencev)***

Posebno darilo – krofe in cvetje pa sta prejela: osrednji gost prireditve UROŠ ŠERBEC IN FRANC ŽAVBI, kateremu se je ŠD Krašnja ob njegovem nedavnem praznovanju življenjskega jubileja zahvalilo za dolgoletno pomoč pri organizaciji te in tudi številnih ostalih prireditev.

Vsi nastopajoči na 32. Teku za krof, organizatorji in tudi gledalci pa smo se pred štartom teka z enominutnim molkom poklonili spominu na MARJANA GORZA, ki je le teden dni pred prireditvijo v Krašnji zaradi hude bolezni zaključil svojo bogato športno pot, na kateri je veliko pozornost in naklonjenost, skupaj s člani iz AK Domžale posvetil tudi delu ŠD Krašnja.

Šopek cvetja, ki je krasil mizo z medaljami in pokali pa smo letos odnesli na grob STANETA PERVINŠKA, ki je v svojem življenju veliko časa namenil tudi pripadnosti pri delu ŠD Krašnja.

Za nami je torej še ena izjemno lepa športno rekreativna zgodba v Krašnji, ki jo je, kot vedno, predvsem zaznamovalo prijateljsko druženje, veselje, obujanje spominov. K temu pa sta ponovno svoje dodala tudi mamljivi vonj in okus trojanskih krofov.

Še enkrat iskrena hvala vsem, ki ste kakorkoli pripomogli k uspešni organizaciji prireditve.

Morda bi ob tej priliki opozoril le na nekaj, kar vsem ljudem, ki jim čisto naravno okolje pomeni veliko in se trudijo, da ga ne onesnažujejo, prav gotovo ni prijetno, ko na in ob poteh, tudi ob pohodni in tekaški trasi, srečujejo in opažajo številne odvržene embalažne odpadke, med katerimi so najbolj opazne naj različnejše embalaže od pijač.

Marjan Štrukelj

16. SEZONA ŠRAUFOVEGA POHODA NA LIMBARSKO GORO

Gotovo ste že mislili, joj glej, pa je pozabil kaj napisati v informator, številke so šle mimo on pa nič. Ja tudi to se zgodi, razni škrati, izpad elektrike, mogoče slaba volja ... Ne, nič od tega, pridno sem štel vaše pohode in ugotovil, da smo jih v šestnajsti sezoni opravili 353, k tej številki pa se je podpisalo 39 pohodnikov, kar pomeni za 75 pohodov manj kot v petnajsti sezoni. (17 % manj). Skupna številka se je tako ustavila pri 29,612 pohodov.

In kateri pohodniki so opravili vsaj en pohod na 7\12 - ini:

ZAKRAJŠEK Franc 87, ŠTRUKELJ Marjan 51, AVBELJ Brigita 38, NOVAK Andrej 28, URANKAR MLAKAR Petra 19, NOVAK Špela 18, ANDREJKA Tomaž 16, ANTONIN VERA 14, ŠTRUKELJ Bori 10, ANDREJKA Mira 9, KLEMENC Erik 6, ČEBULJ Janez, ČEBULJ Ana, KOROŠEC Valter in MLAKAR Irenej Justin po 5, ZAKRAJŠEK Boštjan in ŠINKOVEC Martin 4, ČEBULJ Maruša in ŠTRUKELJ Petra 3, ZAKRAJŠEK Marinka, ŽAVBI Franci in KOGOVŠEK Patricija 2, po en pohod pa so opravili TIČ Darko, BEGUŠ TIČ Mojca, LIČEN Ivica, HREN Matej, ERKLAVEC Leja, ROPAS Mateja, GERČAR Mojca, LIČEN Evgen, MLAKAR Ambrož, ŽGUR Luka, JAMŠEK Metka, JAMŠEK Jure, MLAKAR Iris Lucija, KOGOVŠEK Zarja, NOVAK Ljuba, URANKAR Marta in BURJA Barbara.

Vsem pohodnikom čestitke in še naprej varno pot, mi se pa spet pišemo prihodnjič.

P.S. : Upam da kaj prej ... ker ...

Boštjan Zakrajšek

INFORMATIVNE DROBTINICE ŠPOTNEGA DRUŠTVA KRAŠNJA

V telovadnici OŠ Krašnja sta se z mesecem septembrom in oktobrom ponovno pričeli organizirani vadbi in sicer **funkcionalna vadba, ki poteka vsak torek in četrtek od 20. do 21. ure.** Vodi pa jo Aleš Mežnaršič ter **fizioterapevtska vadba. Aktivnosti slednje potekajo vsak ponedeljek od 19. do 20. ure.** Organizirana pa je v sodelovanju s Fizioterapijo »Svet zdravja« Zrnec iz Domžal.

Vabljeni vsi, ki si želite čas, vse do konca meseca aprila oz. maja popestriti z omenjenima vadbama.

Le še dva meseca in pol nas loči do konca tega leta. To pa je že čas, da tudi v našem društvu obrnemo nekaj listov, na katere smo zapisali, kaj vse nameravamo narediti v letu 2017 in preverimo, kaj nam v tem času še preostane za urediti.

Preostanek nalog je sledeč:

- V telovadnici OŠ bosta vse do konca leta potekali že omenjeni organizirani vadbi;

- Nadaljevali se bosta obe društveni akciji in sicer HOJA, TEK, KOLESARJENJE – MOJA REKREACIJA in POHODI K ŠRAUFOVEMU GOJZARJU NA LIMBARSKO GORO;

- Enega izmed daljših zimskih večerov bomo skušali organizirati predavanje na temo prve pomoči, s poudarkom na poškodbe, ki so najpogostejše pri športnih aktivnostih;

- 26. decembra, na Štefanovo, vas bomo ponovno povabili na Pohod z lučkami na Limbarsko goro;

- Predvidoma do 20. decembra bomo skušali izdati še peto številko časopisa Društveni Informator;

- OŠ in Vrtcu v Krašnji bomo sporočili končni znesek zbranih prostovoljnih prispevkov, ki jih to leto v mošnjiček zbiramo prav za naše najmlajše;

- Z namenom, da ne bi zamrla izdaja časopisa Društveni informator, se bomo tudi letos, v času božično – novoletnih praznikov v društvu potrudili in pripravili društvene koledarje za leto 2018 ter skromno praktično darilce, Upamo, da nam bodo prejemniki naklonjeni in, da bodo s svojimi prostovoljnimi prispevki omogočili nadaljevanje izdaje Informatorja.

- Ves čas, vsak ponedeljek od 19. do 20. ure bo še nadalje odprta tudi društvena pisarna;

- Pričakujemo, da se bo do konca leta v njej oglasilo kar največ tistih, ki naj bi poravnali letno članarino za letošnje leto. Trenutna situacija oz. seznam aktualnih članov društva je več kot zaskrbljujoča, saj se je število le teh od lani do sedaj razpolovilo. Upajmo, da se ne bo potrebno odločati o smiselnosti nadaljevanja dela ŠD Krašnja, kajti vse bolj se kaže, da članstvu v velikem številu niso naklonjeni niti tisti, ki se sicer aktivno vključujejo v društveni program. Še posebno žalostna podoba pa je pri članstvu najmlajših, ki jih v društvu skoraj ni.

Torej, ena od najpomembnejših nalog društva ostaja, povečati število članstva!

- Društvo bo tudi v novi vadbeni sezoni s podpisom najemnih pogodb omogočilo vadbe malega nogometa v dvorani Edvarda Peperka v Ljubljani in po novem tudi košarke v telovadnici OŠ Blagovica. Poudariti je potrebno, da vse nastale najemne stroške v celoti poravnajo uporabniki rekreacije v celoti sami.

Če nam bo uspelo do konca leta realizirati vse navedene naloge iz programa za leto 2017, bomo lahko ugotovili, da smo pri svojem delu skoraj popolni.

Edino, kar smo opustili, oz. sem opustil, je bil razmislek, da bi to leto na nek način obeležili 45. obletnico delovanja ŠD Krašnja, ki je bila po letnici aktualna že lani. Pa se ni izšlo! Morda pa se bo leta 2021, ko bomo zaokrožili 50 let aktivnosti. Seveda, pod pogojem, da bo društvo sploh še delovalo.

Marjan Štrukelj

DRUŠTVENI DOBRODELNI MOŠNJIČEK

Počasi se bo izteklo že tudi petnajsto leto, ko se v ŠD Krašnja trudimo zbirati prostovoljne prispevke za dobrodelni namen. V tem letu bomo vsa zbrana sredstva namenili našim najmlajšim v Osnovni šoli in Vrtcu.

Znesek se je po zaslugi pisatelja, gospoda Ivana Sivca, ki nam je za prodajo poklonil nekaj njegovih del, zvišal za 42,00 €. Knjige so bile sicer namenjene prodaji po zelo ugodni ceni. Ker pa ni bilo zanimanja, smo knjige, ne še vseh, oddali za srečelov, ki ga je organiziralo PGD Krašnja na veselici v sklopu praznovanja 90. letnice.

DO SEDAJ JE BILO ZBRANIH 322,00 € PROSTOVOLJNIH PRISPEVKOV.

Do konca leta je še nekaj časa, da skupaj z vašo pomočjo, spoštovani bralci in ostali, skušamo mošnjiček vsaj še nekoliko obogatiti.

Če to želite, potem se oglasite v pisarni društva, kjer boste lahko prispevali gotovino ali pa svoj znesek lahko nakažete na TRR: Športno društvo Krašnja, Krašnja 14 1223 Lukovica štev.: 0230 2001 6496 319 z obveznim pripisom »ZA MOŠNJIČEK«.

Vsem dosedanjim darovalcem se iskreno zahvaljujemo.

Marjan Štrukelj

ČESTITKA JUBILANTKI IN JUBILANTU

Na podlagi članske evidence v ŠD Krašnja smo prepoznali, da bosta v mesecu novembru življenjska jubileja praznovala **SLAVICA VOGRINČIČ – HRIBAR in TOMAŽ ANDREJKA. Slavica bo 70. rojstni dan praznovala 11. decembra, Tomaž pa 60. rojstni dan 22. novembra.**

Draga in spoštovana prijatelja.

V imenu ŠD Krašnja vama za življenjski jubilej iskreno čestitam in želim, da bosta svoj praznik praznovala lepo, predvsem pa v duhu veselja in zadovoljstva. To skupno društveno čestitko pa naj izkoristim tudi za najlepše želje, da bosta zdrava in srečna ter polna veselja in energije še vrsto let in desetletij nadaljevala svojo življenjsko pot.

Ta čestitka pa je tudi priložnost, da se vama iskreno zahvalim za zaupanje društvu, predvsem pa za vse, kar sta v preteklosti prispevala k našemu skupnemu uspešnemu društvenemu delu.

Na zdravje!!!

Marjan Štrukelj

POHOD Z VRHA NAD KRAŠNJO DO SPODNJE POSTAJE NIHALKE V BISTRICI

Če te v družbo in na nekoliko daljšo pohodniško turo povabi Jože Brvar iz Gabrovnice, ki je izkušen pohodnik, predvsem pa gornik in velik poznavalec planin in gora daleč naokoli, se je temu povabilu težko odreči. Še posebno, če je načrtovana pot določena tako, da jo v veliki večini v svojem življenju še nisi prehodil. In prav za pot z Vrha nad Krašnjo, kjer sva se z Jožetom srečala v petek, 25. avgusta ob 5.15 uri, ko se je noč ravno začela odmikati dnevu, pa vse tja do spodnje postaje nihalke v Bistrici, ki vozi na Veliko planino, je potrebno povedati, da je bila izjemno zanimiva in glede svoje konfiguracije pa tudi dolžine primerno naporna. Ko sva nekaj minut pred 17. uro posedla za mizo v Bistrici, sva ugotovila, da so bile najine noge aktivne dobrih osem ur in pol.

Prva vas, ki sva jo obiskala, še s svetilkami na čelih, je bila Brezovica. Do tja sva porabila natanko pol ure hoje. Le nekaj minut več pa do Zlatega polja. Slabe četrt ure sva potrebovala tudi do Trnovč, iz Obrš do Preserij pri Zlatem polju, pa je bilo to prijetno jutro za nama že 1,20 ure dokaj živahne hoje. Tako sva prispela na teritorij Občine Kamnik in korak usmerila proti Veliki Lašni.

Preglednost na cesti in jutranji mir sta nama dovoljevala, da sva dokaj varno drug ob drugem lahko prehodila kar nekaj poti. Vsak tak trenutek pa sva tudi izkoristila za klepet z najrazličnejšo tematiko. Več ali manj obema o znanih stvareh. Ampak v nekem trenutku pa me je Jože pošteno presenetil, ko mi je omenil, da bova, če bo to potrebno, morala nekoliko zmanjšati strumnost najinih hitrih korakov. Pomislil sem, kar je seveda vedno možno, na Jožetovo morebitno slabše počutje ali na t.i. krizo, ki se pojavi tudi pri pohodništvu. Pa sem se pošteno zmotil! Nič od tega! Na moje vprašanje:«Zakaj?« mi je povedal lepo zgodbo o planinarjenju prejšnjega dne, ko je z drugimi prijatelji osvojil 2.132 m visoki Storžič v Kamniško – Savinjskih Alpah. »Kaaaaj?« se začudim. »Poznam te, ker sva že veliko prehodila skupaj in, da si pravi »gams,« ki mu ljubezen do planin in gora pomeni zares zelo veliko, ampak tole zna biti pa res prehuda!« zaključim moje besedno začudenje. Jože se prijazno zasmeji, me pogleda in reče: » Marjan, rekel sem ti, če bo potrebno!« Kot boste kasneje v tej resnični zgodbi spoznali, je Jože vse do cilja, več kot 40 km razgibane ture in po osmih urah in pol aktivne hoje, morda še bolj kot jaz, s širokim nasmehom prikorakal do najinega dnevnega cilja.

Na Veliki Lašni sva bila zelo hitro. Rekel bi, da v času najinega omenjenega pogovora. Enako hitro sva bila tudi v vasi Potok v Tuhinjski dolini, po dveh urah in nekaj minutah pa sva že korakala mimo Term Snovik, kjer sva se še prej za kratek čas ustavila pri pipi izvirske vode, na kar se je že zelo kmalu začel nekoliko resnejši vzpon do vasi Polana, ki leži 906 m visoko in po slabih štirih urah hoje sva prispela na Črnivec, ki je po svoji višini skoraj povsem enak n.v. vasi Polana (902 m.) Še pred tem pa me je Jože opozoril na razgled daleč naokoli, predvsem pa na izjemno obširne poseke bogatih gozdov, ki so se preprosto zaradi sanacije stanja morali zgoditi, kajti le nekaj minut orkanskega vetra, ki je 13. julija 2008 prizadel območje Črnivca in Gozda je temu območju prizadejal nepopravljivo naravno škodo.

Če si na nekoliko daljših turah vzameš preveč časa za počitek, ni priporočljivo. Seveda, veliko tega je odvisno od telesne pripravljenosti posameznika. Midva sva si ga v Gostišču GTC na Črnivcu vzela le toliko, da sva ob klepetu popila steklenico piva.

Zapustiva gostišče in se usmeriva proti približno uro hoda oddaljenemu Kranjskemu Raku, ki leži 1029 m visoko. Nekaj poti sva opravila po cestišču in se za kratek čas ustavila na Kališu, pri idilični cerkvici sv. Ahacija. Tudi na Kranjskem Raku je prijetno gostišče, ki pa v času najinega obiska še ni bilo odprto. Kljub temu sva se usedla za eno od senčnih miz zunaj in se malo okrepčala. Količinsko le toliko, kot bi šlo za predjed pred kosilom, saj sva načrtovala, da se bova danes glavnega okrepčila privoščila na Mali planini v Jarškem domu. Na Kranjskem Raku pa je bilo za nama že slabih 5 ur hoda.

Ko sva skromno polnila najina želodca, sem ga nekoliko od strani večkrat pogledal. Pa ne zato, da bi ga opazoval, kako se prehranjuje pravi planinec, ampak zato, ker sem se spomnil na tisti njegov jutranji opomnik glede zmanjšanja tempa, če bo to zaradi njegovega »naskoka« Storžiča prejšnjega dne potrebno. Kaj hitro ugotovim, da njegova zagorelost obraza in vedrina na njem pa stalna predanost opazovanju okolice, narave in vsega ostalega, niti slučajno prav nič ne kaže na to, da bi Jožeta začela popadati najmanjša utrujenost. Ko se odpraviva proti vznožju Gojške planine, katere vrh je na 1416 m n.v., si sam pri sebi zamrmram« Vsa čast ti, prijatelj. Zares si gams gamsov!«

Gojška planina se nama je zelo kmalu pokazala kot bi bila na dlani. Odpre se pogled na pravi, skalnati gorski svet, ki ga obrašča zelo gosta in mehka travica. Še posebej lepo se je bilo ozirati na številne planinske počitniške in planšarske hišice. Le streljaj od tod po približno uri hoda iz Kranjskega Raka pa sva prispela do Jarškega doma na Mali planini. Tukaj sva čas za nekoliko daljši, približno polurni počitek izkoristila za konkretnejši obrok hrane. Jože vedno, ko pride sem gor, naroči pečenico z zeljem, meni pa so v tistem trenutku najbolj zadišali vampi po tržaško. V enem pa sva si bila povsem enotna. Oba sva si ob okusni hrani privoščila tudi vrček izjemno dobrega češkega piva. Jaz pa tudi skodelico kave.

Za nama je bilo slabih šest ur aktivne hoje. Točno toliko, kot je načrtoval Jože. Nadeneva si nahrbtnike, v roke vzameva pohodne palice in že se sprehodiva mimo Domžalskega doma, kjer je mrgolelo ljudi. Nič čudnega, saj je bil dan prekrasen. Najvišja temperatura zraka pa le okoli blagodejnih 20 stopinj. Zelo prijetno pa je pihljal tudi rahel vetrič. Ker še nikoli nisem stal pri kapelici Marije Snežne na Veliki planini, sva se za kratek čas ustavila tudi ob njej. Ko se ozreš naokoli, ko te prevzamejo lepote narave na Veliki planini, se nič več ne sprašuješ, zakaj je sem gor prispelo ogromno število planincev in sprehajalcev. Kakšna kulisa! Kamorkoli se ozreš, vidiš ogromno že omenjenih lesenih hišic in sprehajalcev ter tudi krav, ki s svojimi zvonci okoli vratu le še dopolnijo prave, nepozabne občutke.

Če sva v pravem času želela doseči Bistrico v dolini, sva se mimogrede le še za nekaj minut ustavila pri gostišču na Zelenem robu, se ozrla v dolino, kamor sva nameravala po Dolškem grabnu, dokaj strmem pobočju, prispeti do omenjenega cilja. Pot naju je približno eno uro vodila do Planine Dol, kjer ni nič manj lepo, kot je bilo tam gori. Pastir Drago naju je prijazno sprejel in nama marsikaj zanimivega povedal o njegovem štirimesečnem življenju, ki ga druži s približno 60 govedi in nekaj konji. Pa tudi s številnimi mimoidočimi, ki se pri njem zelo radi ustavijo. Prehitro je minil čas še enega, tokrat zadnjega postanka v planinskem raju.

Po nekaj sto metrih ravninske poti, se je ta »prelomila« v zelo strm spust v dolino. Tempo najine hoje ni prav nič upadel. Zaradi strmine, skal in korenin pa melišča, sva tempo hoje zaradi varnosti primerno upočasnila.

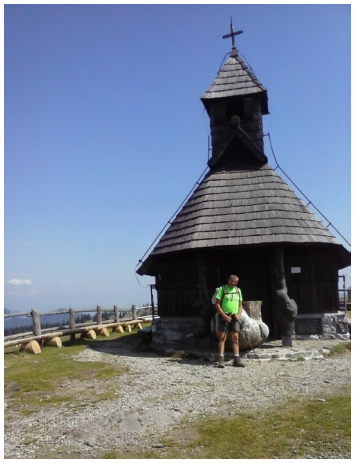
Za spust po Dolškem grabnu do najinega cilja pri spodnji postaji nihalke v Bistrici sva potrebovala le uro in dvajset minut. Segla sva si v roke in si čestitala za opravljeno pot, ki je bila za mene vse od Velike Lašne pa do sem povsem nekaj novega. Nikoli v življenju je še nisem prehodil. Je pa tako izjemno lepa in zanimiva, da jo bom, če mi bo zdravje dopuščalo, zagotovo še kdaj.

Jožetova žena Frančiška je bila po naju že na poti. Še eno pivo za osem ur in pol vzdržljive hoje zagotovo ne bo preveč. Naročiva jo in veselo nazdraviva! Prijateljstvu, prekrasno izkoriščenemu času petkovega dne in še enemu spoznanju več, kako lepo se je družiti z naravo. Še posebej, ko gre za košček domovine, ki sem ga zvedavo opazoval in prehodil prvič.

Znano je, da se med prijatelji kdaj pa kdaj sme pogovorno uporabiti tudi kakšna nekoliko nespodobna beseda, oziroma ime. Če sem med potjo Jožeta zaradi njegove neverjetne vzdržljivosti kar nekajkrat primerjal z gamsom, sem mu v Bistrici, brez, da bi kdo slišal, izrekel besede:« Jože, zares si nor! Današnji dan, skupaj s teboj pa tudi jaz!«

Marjan Štrukelj

KAKŠNO VREME NAS JE SPREMLJALO ZADNJA DVA MESECA PREJŠNJEGA LETA IN KAJ VSE NAM JE OSTALEGA OSTALO V SPOMINU ZA ZADNJA DVA MESECA PREJŠNJEGA LETA?

Le še malo časa nam preostane, le še meseca november in december, pa bomo zopet prestopili »prag« novega leta. Posamezni dnevi se bodo začeli vrteti od začetka. pred nami bodo nova upanja in pričakovanja, spet se bo zgodilo marsikaj,…… Vsak dan pa bo spremljalo tudi vreme, ki je enako nepredvidljivo, kot so nepredvidljivi številni doživljaji, ki še čakajo, da nas pripravijo do veselja, pa tudi takšni, ki so temu nasprotje.

Naj vam s tem prispevkom nekako pomagam in vas spomnim, kakšno vreme nas je v letu 2016 spremljalo v tem času in kaj vse ostalega zanimivega se je zgodilo v naši KS.

VREME – NOVEMBER 2016

Vreme je naš vsakdanji spremljevalec in od njega je odvisno marsikaj glede preživljanja posameznih dni.

Mesec november je že tisti čas v letu, ko nas vreme lahko preseneti ne le z dežjem, ampak tudi že z drugimi padavinami. In tudi sicer so vremenska dogajanja v marsičem drugačna kot pred tem časom. Jutra in večeri so že obdani z meglo, temperature zraka se že spuščajo, piš vetra je precej hladnejši in tudi narava okoli nas vidno spreminja svojo podobo. Mesec november pa je že tudi čas, ko nas lahko z neba preseneti tudi nekaj belega.

In kako je bilo z vremenom lanskega meseca novembra?

Prvi praznični dan se je jutranja megla zadrževala skoraj do opoldneva. Pogled na termometer je pokazal, da je bila temperatura med 12 in 15 stopinjami. Sicer pa je bil začetek meseca lep in sončen dan.

Naslednji dan, v sredo, 2. novembra pa je bilo vreme že drugačno. Jutranje megle ni bilo, iz visoke oblačnosti pa je večino dneva rosilo. Rosenje se je nadaljevalo tudi še v četrtek, a le še del jutra in večino dopoldneva. Občutili pa smo, da postaja hladneje .Najvišja temperatura tega dne je bila le 8 stopinj.

V petek, 4. pa je bila jutranja podoba povsem nekaj drugega. Dan je bil sicer zelo lep, a nas je zjutraj presenetila slana, ki je močno pospešila odpadanje listja z dreves. Nedelja je bila ves dan precej deževna. Zvečer se je slišalo tudi grmenje. Povsem »jesenska« je bila tudi ponedeljkova noč in še posamezna obdobja tega dne, ki so bila bolj ali manj deževna. Ne vem točno, morda sem imel privid, kajti v nekem trenutku sem med dežjem opazil tudi snežinke. Videl sem jih tako malo, da bi jih okoli sebe lahko preštel, če so to sploh bile snežinke.

Iz dneva v dan je postajalo hladneje. Takšen dan je bil tudi torek, 8. v lanskem mesecu novembru. Noč je bila deževna, nič drugačen, vsaj občasno pa ni bil tudi preostanek dneva. Zanimivo pa se je bilo ozreti proti Limbarski gori, ki je bila pobeljena s snegom.

Končno en povsem »suh« dan. Sreda, 9.! Tudi naslednjemu dnevu bi lahko pripisali enako karakteristiko, a zaradi jutranje rose si tega ni zaslužil. Sledil je povsem drugačen, z dežjem obilen petek in nekoliko manj deževna sobotna noč, ki jo je spremljal tudi hladen veter, ki je prevetril ozračje in pripomogel k temu, da se je vreme začelo obnašati lepše. Bilo pa je vedno hladneje. Nedeljsko jutro, 13. novembra nam je postreglo le z dvema stopinjama nad ledliščem. Nagradila pa nas je z izjemno lepim jesenskim dnem. Sledila sta še dva povsem, vremensko enaka dneva, kot je bila nedelja. Lahko bi enako trdili še za naslednja dva dneva, a ga je vreme v sredo, 16. le nekoliko »pobiksalo.« Oblačen dan je prinesel tudi nekaj dežja.

Za kar nekaj časa je bil t.i. »suhi« dan le četrtek, 17. v mesecu, kajti vse od 18. do vključno 21. so nas petek, sobota, nedelja in tudi še ponedeljek zmočili z dežjem. Še najbolj prva dva dneva, ko je bilo padavin na izobilje.

V torek, 22. nas je zjutraj pozdravila megla, ki je kasneje botrovala lepemu dnevu, s kar 12. stopinjami. Povsem enako smo se razveselili tudi naslednjega dne. Že četrtek, 24. pa se je zjutraj pokazal v povsem drugačni luči. Deževalo je in enako še tudi ves dan. Kasneje so se deževnemu obdobju priključili še naslednji trije dnevi, ki nam tudi v času,

ko ni deževalo, niso dovolili kaj več kot pogled v sivo nebo.

Za ponedeljek, 28. novembra 2016 pa lahko trdim, da nisem imel privida. Z gotovostjo lahko trdim, da sem kar nekaj časa opazoval ples snežink, ki pa seveda niso zapustile nikakršnih sledi. Zadnja dva dneva, torek in sreda pa sta bila prijetna. Jutra pa že zelo hladna. Za slovo od meseca nam je narava podarila slano in kar na -6 stopinj ohlajeno ozračje.

Če pod navedene podatke potegnemo črto, bi se dalo sklepati, da se je tudi lanski mesec november, kar se vremena tiče, obnašal tradicionalno, času primerno. Malo tako, malo tako. Postregel nam je z 11. dnevi brez padavin, s 17. deževnimi dnevi,…. kam pa naj uvrstim domnevno en moj privid 7. in dejanski ples snežink 28.!? To pa prepuščam vam! Važno je, da se število dni v mesecu ujema s številom 30.

DOGODKI – NOVEMBER 2016

Kot vedno, smo se prvi dan v mesecu novembru, bil je torek, zbrali ob grobovih naših najdražjih. To so trenutki, ki jih je seveda tudi med letom veliko, a nas še toliko bolj v mislih, prav na ta dan še toliko bolj povrnejo v čas, ko smo še živeli skupaj.

Že naslednji dan pa je bil vsaj za otroke drugačen. Vesel, kajti začele so se t.i. krompirjeve počitnice.

6. novembra je bila zahvalna nedelja in pri maši ob 10. uri se je navzočim prvič predstavil tudi cerkveni otroški pevski zbor. 27. pa je bila že tudi 1. adventna nedelja v letu 2016.

VREME – DECEMBER 2016

Mesec december je čas iztekajočega se leta, ki s svojo podobo zelo prepričljivo ponazarja, da se je v naravi skoraj vse že premaknilo k daljšemu počitku. Dolge noči in kratki dnevi, pa tudi bistveno nižje temperature in ostalo, nam iz dneva v dan nudijo precej več časa za stvari, ki jih sicer v drugih obdobjih leta ne moremo početi, zato bistveno več časa preživimo v notranjostih naših toplih domov. Edino, kar nam lahko spremeni pogled v drugačno kuliso narave, so tiste prave zimske padavine. Sren, sneg, skoraj vsakodnevna slana, ledeni dež in tudi dež, ki pa si ga ne želimo. Predvsem takrat ne, ko »izbriše« sledi prave zimske podobe.

Lanski december je bil vremensko nekaj posebnega, saj nas je glede pričakovanih zimskih padavin skoraj povsem pustil na cedilu. Le dva dneva, 25. zvečer in 26. ponoči je rahlo naletaval sneg, ki je pustil skromno, le cca 2 cm debelo sled. Vsi ostali dnevi pa so minili brez vsakršnih padavin.

Edino, kar je bilo opaziti primernega in pričakovanega za ta čas, so bile nižje temperature zraka, ki so bile dokaj konstantne prav ves mesec. Dnevne so se občasno gibale nekaj malega nad ledišèem ali pod njim, noči in jutra pa so se ohladila, najpogosteje od -2 do – 6 stopinj. Nekoliko drugače, »topleje« pa je bilo zadnje dni leta. Na primer na Silvestrovo smo podnevi lahko namerili +8 stopinj, številčno enako, a s temperaturami pod ledišèem pa noč in jutro.

Ob vsem tem naj zapišem, da je bilo lanskega meseca decembra pri tako stabilno suhem vremenu precej dni zelo lepih. Obsijanih s soncem, s skoraj vsakodnevno jutranjo slano,…. Stopicanje po naših poteh, predvsem gozdnih, pa so nas prepričala o blagi zamrznitvi tal.

DOGODKI – DECEMBER 2016

V »osebni rubriki – dogodki v KS Krašnja, pa sem si za spomin na leto 2016 zapisal sledeče:

1. decembra je bilo v tukajšnjem vrtcu zelo prijetno srečanje babic in dedkov s svojimi vnukinjami in vnuki. 2. v mesecu je bil posebno lep večer za veterane - gasilce lukoviške GZ, ki so se zbrali v RCU-ju v Lukovici. Med njimi smo bili tudi veterani iz PGD Krašnja.

Miklavž je z lanskim obiskom naših najmlajših, 4. decembra, ki so ga pričakali v Gasilskem domu, zelo pohitel. Najbrž zato, ker je spoznal, da so v Krašnji najbolj pridni otroci. Morda zaradi takšnega njegovega spoznanja ali pa so mu tako sporočili člani Sveta naše KS, ki vsako leto budno pazijo, da Miklavž naših otrok ne bi prezrl.

14. decembra lani se ta dan ni zgodilo prav nič posebnega. Pred 45. leti pa se je. Takrat je bil namreč v prostorih stare dvorane ob siju sveč, ker ta večer ni bilo elektrike, ustanovljen NK Napredek Krašnja.

16. decembra je izšla še zadnja, peta številka Društvenega informatorja v lanskem letu. Nosila je zaporedno številko 215. Vsebinsko pa je bil časopis predstavljen na 24. straneh.

24. je bila v naši farni cerkvi polnočna maša, ki je minila brez pokanja petard in pokanja ostalih, za to početje še drugih predmetov. Tudi ali predvsem zaradi tega je bil ta večer še lepši. Enako je tudi na božični dan.

Na Štefanovo zvečer se nas je v organizaciji ŠD Krašnja z lučkami na Limbarsko goro podalo kar 48 pohodnikov, kar je daleč največ, od kar se ta pohod organizira. K dobremu in veselemu razpoloženju pohodnikov, med katerimi so bili tudi društveni prijatelji iz PS Kamnje v Vipavski dolini, pa je pripomoglo tudi izjemno lepo, jasno vreme.

Dogodke v letu 2016 v KS Krašnja pa je zaključila Župnija Krašnja, ki je 29. zvečer v cerkvi sv. Tomaža organizirala samostojni nastop pevca Staneta Vidmarja. Približno 200 obiskovalcev je bilo z nastopom in izbranim programom zelo zadovoljnih.

Toliko o vremenu in o ostalih dogodkih v zadnjih dveh mesecih lanskega leta. Upam, da vam bodo vsi navedeni podatki predvsem v pomoč za primerjavo vremenskih dogajanj v tem času še letos. Morda pa vam bo všeč tudi to, da se boste zaradi zapisanih še nekaterih drugih dogodkov, vsaj za trenutek z zvedavostjo, kot sem se jaz, vrnili v bližnjo preteklost.

Marjan Štrukelj

NAGRAD ZA IZŽREBANE REŠEVALCE NAGRADNE KRIŽANKE, KI SMO JO OBJAVILI V MESECU AVGUSTU, JE ŠE VELIKO VEČ, KOT SMO OBLJUBILI. NAMESTO TREH, KAR OSEM!

Do 29. septembra smo na društveni naslov ali v predalnik pri društveni pisarni prejeli 16 rešitev nagradne križanke. Prav vsi reševalci ste nalogo opravili za čisto petico, saj ste ugotovili, da se je nagradno geslo glasilo: »**ORIENTACIJSKI POHOD**.« Geslo pa nismo izbrali čisto slučajno, ampak smo vas z njim želeli animirati, da bi se v čim večjem številu odzvali tudi povabilu glede udeležbe na Orientacijskem pohodu, ki ga je ŠD Krašnja organiziralo v nedeljo, 17. septembra.

Ko smo razmišljali katere tri nagrade bi društvo pripravilo za tri srečneže, smo »potrkali« na vrata Športne Unije Slovenije, katere član že več kot 30 let je tudi ŠD Krašnja. Prijazno so se odzvali naši prošnji in nas presenetili, ravno v času, ko smo jim poročali o uspešni izvedbi »sladke prireditve.« Obvestili so nas, da bodo »materialni sklad« za nagrade povečali iz načrtovanih treh kar na osem.

Zato je prav, da tudi ob tej priložnosti o Športni Uniji Slovenije zapišemo vsaj nekaj, kar nas povezuje v smislu zelo pomembnih prizadevanj in dejanj na področju ŠPORTA ZA VSE.

Športna Unija Slovenije (ŠUS) je množična družbena organizacija športa za vse v Sloveniji in združuje raznovrstne športne organizacije iz vse Slovenije, ki delujejo na področju športne rekreacije in športne vzgoje.

ŠUS je vključena tudi v številne mednarodne organizacije, s katerimi sodeluje pri koordiniranju mednarodnih projektov.

ŠD Krašnja pa je v sodelovanju z ŠUS najbolj povezana z dvema velikima prireditvama, ki sovpadata v enega od najmnožičnejših projektov omenjene organizacije in sicer v projekt SLOVENIJA V GIBANJU 365.

In kdo so prejemniki osmih nagrad, ki jih je prispevala ŠUS? To so:

ŠPORTNO MAJICO SVG PREJMEJO

Ladislav Kušar	Krašnja 38	1225 Lukovica
Nataša Zalaznik	Koreno 6a	1225 Lukovica
Luka Čebulj	Krašnja 36a	1225 Lukovica

ŠPORTNO MAJICO SVG PREJMEJO

Ivanka Urankar	Krašnja 43	1225 Lukovica
Patrik Ferme	Sp. Loke 29	1225 Lukovica
Mateja Krničar	Sp. Loke 9	1225 Lukovica
Marija Šum	Sp. Prapreče 24	1225 Lukovica
Jaka Drobne	Vošce 6a	1223 Blagovica

Vsem prejemnikom nagrad iskreno čestitamo, tudi v imenu Športne Unije Slovenije. Ostalim pa se zahvaljujemo za sodelovanje in želimo, da bi imeli prihodnjič pri žrebu več sreče.

Prejemnike nagrad vabimo v društveno pisarno, kjer bodo lahko prevzeli nagrade. Pisarna je odprta vsak ponedeljek od 19. do 20. ure.

Marjan Štrukelj

K REŠEVANJU NAGRADNE KRIŽANKE VABLJENI VSI, ŠE NAJBOLJ PA TISTI, KI IMATE RADI KONJE IN BI VAS ZAMIKALO JAHANJE.

Za objavo nagradne križanke smo obiskali gospo Ani Poznič iz Trnjave 22, ki se v sklopu ŠKD BREGAR IZ Trnjave ukvarja z ježo konj. Povedala je, da ima trenutno na razpolago 12 konj, ki so primerni za ježo odraslih in mlajših uporabnikov. Nudi pa tudi druženje s poniji.

Jahališče pri Bregarjevih je locirano v prijetno in idilično naravno okolje, ki si ga za druženje s konji lahko po predhodnih dogovorih poslužujeta skozi vse leto, vse delovne dni med tednom v popoldanskem času, ob sobotah pa ves dan.

Med vsemi reševalci nagradnega gesla, ki ga morate obvezno, z ostalimi podatki posredovati na »nagradnem kuponu,« bomo izžrebali pet srečnežev, ki bodo prejeli nagrado – eno uro jahanja ali druženja s poniji.

Če pa vas bo že preje zamikalo, da bi se k Bregarjevim odpravili na ježo ali na druženje s poniji, pa pokličite gospo Ani na telefonsko številko 031 768 583. Z veseljem vam bo dala vse potrebne informacije in ob morebitnem sodelovanju tudi vse potrebno, da vam bo druženje s konji v velik užitek.

Nagradne kupone pošljite do 1. decembra na naslov ŠD Krašnja, Krašnja 14 1225 Lukovica, ali pa jih oddajte v nabiralnik pri društveni pisarni.

Skupaj z gospo Ani Poznič vam pri reševanju križanke želimo veliko veselja.

Marjan Štrukelj

MARJANU GORZA V SLOVO

Številni športni aktivisti v Občini Domžale, predvsem pa njegovi tesni sodelavci in športniki Atletskega kluba Domžale, so 21. septembra z veliko žalostjo sprejeli novico, da je po hudi bolezni, v 74. letu umrl MARJAN GORZA. Zadnje slovo od njega pa je bilo v ponedeljek, 25. septembra v Preddvoru pri Kranju.

MARJAN GORZA je velik del svojega življenja namenil športu, predvsem atletiki in AK Domžale. Bil je ustanovitelj kluba in njegov dolgoletni predsednik. V zadnjih letih pa tudi častni predsednik. Njegova prerana smrt je zelo velika izguba za klub, saj Domžalski atleti prav njemu pripisujejo največ, kar je bilo možno storiti za razvoj infrastrukture ter za razvoj številnih uspešnih atletov in atletinj prejšnje in sedanje generacije v Občini Domžale.

Marjanova smrt pa z žalostjo ni obšla tudi Športnega društva Krašnja, kajti dolga desetletja smo bili tesno povezani in enako tudi sodelovali. Bili smo tudi veliki športni prijatelji!

Zelo veliko je spominov na njegova številna razumevanja, strokovna priporočila in še na mnoga druga sodelovanja, ki so zelo veliko pripomogla, da smo tudi v Krašnji znali in zmogli začeti orati ledino k razmahu organiziranega športa in rekreacije. Ko smo se pred 32. leti prvič odločili organizirati Tek za krof, nam je on in številni njegovi sodelavci iz AK Domžale dal pogum in nasvete, kako uresničiti našo organizacijsko željo. Prav ta začetek in vsa kasnejša sodelovanja z AK Domžale, vse do današnjih dni, so prerasla v veliko prijateljstvo in tudi zaupanje.

Z Marjanom smo se v Krašnji zadnjič srečali na 30. jubilejnem Teku za krof. Iz pogovorov in tudi izrazov njegovega obraza je bilo moč spoznati, da je neizmerno vesel, ponosen in srečen. Le kako naj ne bi bil, saj je enako, kot mi, v sebi začutil pripadnost temu teku in tudi dolgoletnemu prijateljevanju z našim društvom. Zagotovo pa so se mu misli in spomini odvrteli za več kot tri desetletja v preteklost. Na začetek nekaj lepega in povezovalnega in na začetek »rojstva« nove atletske prireditve, športne panoge, ki ji je s srcem in neumornim delom poklonil toliko lepega.

Marjan, hvala za vse in počivaj v miru!

V imenu ŠD Krašnja, predsednik Marjan Štrukelj

V SPOMIN REZKI SUŠNIK

Kako boli in duša trpi,
ko od bolečine usihajo življenjske poti.
Veš ti in vemo mi,
ki smo bili s teboj zadnje dni.
Ljuba mama, zdaj mirno spi!

Deževen in hladen september se je iztekel. 26. septembra pa se je izteklo tudi njeno življenje. Prenehalo je biti njeno ljubeče in skrbno srce, njene najdražje pa je ta dan odel v črnino in žalost.

Rezka Sušnik se je rodila 19. 10. 1934 očetu Frančišku in mami Francki Hribar, Kočevarskima, v Beli peči v Tuhinjski dolini kot njun zadnji, deseti otrok. Otroška in mladostna leta je preživljala na domači kmetiji. Vojna je prekinila njeno brezskrbno otroštvo in ji vzela normalno šolanje.. Izgubila pa je tudi enega izmed bratov.

Njeni dnevi so minevali ob delu, ki ga na domači kmetiji ni bilo malo. Veliko pa je pomagala tudi mami pri gospodinjskih opravilih. Obvladala je vsakršno delo, bila je skrbna, spretna in zanesljiva. Že kot otrok se je kot samoukinja naučila igrati na harmoniko, ki ji je ostala zvesta prijateljica vse življenje. V tistih časih je bilo v navadi, da so si kmetje med sabo pomagali ob večjih opravilih. Tako so se srečevali in družili ob skupnem delu. Rezka pa je s svojo harmoniko poskrbela, da jim je bilo še prijetneje.

Usoda je hotela, da je spoznala Franca Sušnika z Lisičjega Vrha. Spogledovanje in mladostna ljubezen je prerasla v globoko ljubezen in 1959. leta sta se poročila in preselila se je na možev dom. Rodila sta se jima dva otroka, najprej Roman, nekaj let za njim pa še Ljuba. Skrb za družino in dom ter delo na kmetiji je izpolnjevalo njene dneve od jutra do večera. 1965. leta sta kupila parcelo v Krašnji in si zgradila hišo, kjer je mož želel imeti delavnico. Odtlej so živeli na dveh domovih – na Lisičjem vrhu sta imela živino in njive, otroka pa sta ostajala v Krašnji, da jima ni bilo treba vsako jutro pešačiti v šolo. Že daljnega 1966. leta, ko je bila noseča s hčerko, je na prigovarjanje moža naredila šoferki izpit. Bila je prva v svoji okolici, ki se je odločila za ta korak. Mobilnost ji je omogočila boljše izkoriščanje časa.

Pa je življenje tako naneslo, da je po nenadni smrti moža pred 30 leti vse več časa preživljala v Krašnji. Prav na dan, ko je postala vdova, je postala tudi babica svoji prvi vnukinji Sanji. Nato so prišli še Urška, Andrej in dve Špeli. V skrbi zanje je prebolevala bolečino ob moževi izgubi. Bila je skrbna in ljubeča babica. Še potem, ko so vnuki že obiskovali šole, je poskrbela, da jih je ob vrnitvi domov čakal svež in topel obrok. Veliko pa je bilo vredno tudi to, da se jim ni bilo treba vračati v prazen dom. Vedno je bila tu in jih čakala. Zelo je bila ponosna na svoje otroke in vnuke ter presrečna, ko je že trikrat postala prababica.

V času, ko je bila sama, je najraje pletla. Ko je končala plesti eno stvar, je v mislih že imela načrte za drugo. Najraje pa je pletla nogavice. Imela je mehko in čuteče srce. Bolele so jo krivice, ki so se dogajale ljudem. Bila je dobra soseda in cenjena vaščanka. Bila je članica Rdečega križa in Kulturnega društva v Krašnji. Včlanjena pa je bila tudi v Upokojenskem društvu Lukovica, z njimi je šla rada na izlet. Rada je bila v družbi. Harmonika jo je spremljala vse življenje. Rada je zaigrala družini, prijateljem in manjšim družbam. Pogosto je prihajala v šolo na naravoslovne dneve, kjer je s harmoniko poskrbela za prijetno vzdušje. S petjem so ji pritegnili vsi zbrani. Pogosto pa je spremljala tudi skupino, ki je pletla slamnate kite in s svojimi melodijami privabljala mimoidoče, da so bili še bolj pozorni na pridne roke naših žensk.

Leta so minevala. Oglašati so se začele bolezni. Najprej so se začele težave z očmi,kasneje tudi druge zdravstvene tegobe. Pred dvema letoma si je zlomila nogo in od tedaj je potrebovala pomoč. Poslabšale so se tudi druge bolezni. Zanjo sta nesebično skrbela hči in zet, potrebovala pa je tudi pomoč na domu. Zdravje se ji je slabšalo. Po hčerkinem 50. rojstnem dnevu lansko leto, ko je zadnjič raztegnila svojo harmoniko, je postajalo vse huje. Pogosto je morala v bolnišnico, vendar je domov prihajala vsakič slabotnejša. Letos marca je odšla v Dom upokojencev Mengeš. Z zdravjem je šlo samo navzdol, vse ji je odpovedovalo. Za vedno je zaspala 26. septembra ob pol enih popoldan in se preselila v svet, kjer so že vse njene sestre in bratje – razen enega. Zaprla je svoj zadnji list v knjigi življenja in se v večnosti ponovno združila s svojim ljubljenim možem.

Počivajte v miru, draga Rezka!

Vaši hčerki, sinu, bratu, vnukom ter ostalim sorodnikom pa izrekam v imenu KS in vseh društev in organizacij ter v svojem imenu iskreno sožalje.

Boži Požar

INTERNO GLASILO ŠPORTNEGA DRUŠTVA KRAŠNJA, Krašnja 14a, 1225 Lukovica, telefon: 01/ 723 41 32. DRUŠTVENI INFORMATOR JE NAREJEN V NAKLADI 140 IZVODOV, fotokopiranje: Papirnica Lipa s.p., Preserje pri Radomljah

Andrej Novak in Martin Šinkovec	urednika
Marjan Štrukelj	pomočnik urednika
Gašper Korošec	tehnična urednika
Boži Požar	lektoriranje

Dopisniki: Marjan Štrukelj, Jože Novak, Boštjan Zakrajšek, Jure Jamšek, Franc Žavbi, Vera Beguš, Boži Požar, Drago Juteršek, Katarina Bergant, Tomaž Andrejka, Meta Adamič Bahl

Fotografije: Lea Makovec, Jože Novak, Angelca Novak, AK Domžale, PGD Krašnja, Marjan Štrukelj, Špela Novak, Milena Bradač, Drago Juteršek, Stojan Majdič, Katarina Bergant, J. Založnik, Tomaž Andrejka, Meta Adamič Bahl, Anamarija Lanišek, Natalija Mlakar Butalič

OKT 2017 | PRIPRAVA ZA MERJENJE ČASA | IZKORISTEK | KATERI | | LOJNA BULA | BIVŠA UMETNOST. DRSALKA BAJUL | NIKALNICA

CIGARETNI OGOREK | PREBIVALEC AONIJE / ADAM BOHORIČ

AZIJKE

SAMOSTOJ. PODJETNIK / ŠIFRER ANDREJ | SRD / ODLIČNI ŠPORTNIKI, ŠAMPIONI | BETTE DAVIS

JADRAN. OTOK / BRANE GRUBAR

ANTIČNO RAČUNALO | ANGLEŠKI KEMIK, NOBELOVEC (ROBERT) | NEGOVANA TRAVA OB HIŠI | FR. REKA, DESNI PRITOK SEINE | TRST | NEKDANJA NEMŠKA SMUČARKA (IRENE) | TAJNI AGENT 007 / UNESEK, UPADEK

ZBIRKA UMETN. DEL ZA IZPOSOJO | UGANKA / AM. FILM. IGRALEC (RYAN)

NAŠ TRŽAŠKI PISATELJ

EGIPT. KEDIV, PODKRALJ (1813-54) | NAČRT | CHARLES NODIER

SPLETI LAS | KUHINJSKA POSODA / RASTLINA ZA OPIJ

NATAŠA ABRAM / REKA V NEMČIJI | MARKO ELSNER / VRSTA TROBILA | PLESTENJAK / REKA V UKRAJINI

EVA SRŠEN | ROBERT ALTMAN / THOMAS EAKINS | PLESNA PRIREDITEV / LOJZE ZUPANC | MESEC JUDOVSKEGA KOLEDARJA | RICHARD BURTON | SL. PESNIK IN POLITIK (MATJAŽ) | HLADNO OROŽJE | DELAVEC, KI JE PRESEGAL NORME | MLEČNI SLADKOR

MOTOCIKLISTIČNO DRUŠTVO | SL. PEVKA (MAJDA) / JUNAK VIT. ROMANA | REDKA, MEHKA BOMBAŽNA TKANINA

PADAVINE V OBLIKI SNEŽINK | STAVBA | IME RUSJAN. LETAL / NEKD. GR. OS.FRONTA

ASTROLOGINJA KURENT | BRATOV SIN / POLITIČNO ZATOČIŠČE

PROSTOR ZA AVTOMOBILE | KONEC POLOTOKA / AM. PEVKA (YOKO)

ATLETSKO DRUŠTVO | DVOREC PRI VIPAVI / ZORAN OGRINC

TVEGANJE (LJUDSKO) | DEL TENIŠKE IGRE

OSNOVNA ZAČIMBA | PRITOK VOLGE

NAGRADNI KUPON

IME IN PRIIMEK: _____

NASLOV: _____

NAGRADNO GESLO: _____

Nagradni kupon pošljite na naslov Športno društvo Krašnja 14, 1225 Lukovica ali ga oddajte v nabiralnik pri društveni pisarni.